

ΜΠρΑΘ 122/2015

Ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ κατά διαταγής πληρωμής από οφειλόμενα κοινόχρηστα - Διαδικασία -.

Το Δικαστήριο προκρίνοντας ως ορθότερη την άποψη που εκφράσθηκε με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, εκδικαστην υπόθεση κατά τη διαδικασία των μισθωτικών διαφορών και όχι κατά τη διαδικασία των πιστωτικών τίτλων όπως προβλέπεται από το άρθρο 14 Ν. 4055/12 που τροποποίησε το άρθρο 632 ΚΠολΔ. Ερημοδικία ανακόπτοντος. Απόρριψη ως απαράδεκτης της ανακοπής.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός απόφασης 122/2015

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(Διαδικασία Μισθωτικών Διαφορών)

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Θεοδούλη Οικονόμου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοίκησης του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Ιωάννα Βέττου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 6-12-2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των ανακοπουσών: 1) Ανώνυμης κατασκευαστικής εταιρείας με την επωνυμία «ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΕ», που εδρεύει στο Ηράκλειο Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) ... ατομικά και ως μέλους και εκπροσώπου της Κοινοπραξίας με την επωνυμία Κ/Ξ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΕ - ... και το διακριτικό τίτλο ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΔΟΜΗΣΗ, που εδρεύει στο Ν. Ηράκλειο Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) ... ατομικά και ως μέλους και εκπροσώπου της Κοινοπραξίας με την επωνυμία Κ/Ξ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΕ - ... και το διακριτικό τίτλο ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΔΟΜΗΣΗ, που εδρεύει στο

Του καθ' ου η ανακοπή: ..., κατοίκου Α. Λιοσίων Αττικής, με την ιδιότητα του διαχειριστή του κτιρίου 2 από συγκρότημα 4 κτιρίων που βρίσκεται επί των οδών ..., ... και ... στα Α. Λιόσια Αττικής, ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Δημητρίου Αβραάμ.

Οι ανακοπουσες ζητούν να γίνει δεκτή η από 20-3-2013 ανακοπή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 43036/529/2013 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του καθ' ου η ανακοπή, αφού ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Έως την πρόσφατη εισαγωγή του ν. 4055/2012, η ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής εκδικαζόταν ανέκαθεν με τη διαδικασία εκείνη, τακτική ή ειδική, όπου υπαγόταν η απαίτηση για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής. Η λύση αυτή προέκυπτε, πέρα από την ίδια τη φύση της απαίτησης, για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, και από τη διάταξη της § 3 του άρθρου 632 ΚΠολΔ -όπως ίσχυε πριν απαλειφθεί με τις διατάξεις του ν. 4055/2012, σύμφωνα με την οποία «αν η διαφορά από την απαίτηση, για την οποία έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής, δικάζεται σύμφωνα με ειδική διαδικασία, η ανακοπή εκδικάζεται κατά τις διατάξεις της ειδικής αυτής διαδικασίας» [Π. Αρβανιτάκης, Η διαταγή πληρωμής κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (2012), § ΧΜ.Δ, σ. 347]. Με το άρθρο 14 § 1 ν. 4055/2012 (που κατά το άρθρο 110 § 20 του νόμου αυτού ισχύει από 12.5.2012) καταργήθηκε πλέον

η παλαιά διάταξη της § 3 του άρθρου 632 ΚΠολΔ, ενώ εισήχθη νέα § 2 στην ίδια διάταξη, η οποία προβλέπει ότι «(η) άσκηση της ανακοπής, η συζήτηση της οποίας προσδιορίζεται υποχρεωτικά εντός εξήντα ημερών ή εντός ενενήντα ημερών αν ο διάδικος διαμένει στην αλλοδαπή ή έχει άγνωστη διαμονή, και εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις ; των άρθρων 643 και 591 παράγραφος 1 περίπτωση α' ΚΠολΔ». Δεδομένου ότι, αντίθετα με ό,τι αναφέρει η Αιτιολογική Έκθεση επί του Σχεδίου Νόμου, η νέα § 2 παραπέμπει αποκλειστικά στο άρθρο 643 ΚΠολΔ (παράλληλα με την εφαρμογή του άρθρου 591 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ), και όχι συλλήβδην στην ειδική διαδικασία των πιστωτικών τίτλων (ή των άρθρων 635 επ. ΚΠολΔ), το ζήτημα της προσήκουσας διαδικασίας εκδίκασης της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής παραμένει, μετά την κατάργηση της παλαιάς § 3 του άρθρου 632 ΚΠολΔ, κατ' αρχήν αδιευκρίνιστο (βλ. Π. Αρβανιτάκη, ό.π., § XII.Δ, σ. 347). Η αμφισβήτηση που δημιουργήθηκε, μάλιστα, εν όψει της ανωτέρω κακότεχνης διατύπωσης του νόμου, έδωσε αφορμή να διατυπωθούν ποικίλες απόψεις στα πλαίσια της επιστήμης αναφορικά με το ζήτημα αυτό (βλ. αναλυτικά για τη διχογνωμία το έγγραφο που εξέδωσε το Τριμελές Συμβούλιο Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που τιτλοφορείται «Άρθρο 632 ΚΠολΔ - Διαδικασία εκδίκασης ανακοπών κατά διαταγής πληρωμής», όπου και παράθεση των υποστηριζόμενων απόψεων). Κατά την άποψη, την οποία το παρόν Δικαστήριο προκρίνει ως ορθότερη, (βλ. Π. Αρβανιτάκη, ό.π., § XII.Δ, σ. 347 --348-Β.Βαθρακοκόλη, ΕρμΚΠολΔ - Οι τροποποιήσεις του ν. 4055/2012, άρθρο 632 αριθ. 55, 72 και 77, σ. 81, 87 και 88, αντίστοιχα το ανωτέρω έγγραφο του ΤριμΣυμβΔιοικΕιρΑΘ) υποστηρίζεται ότι εφόσον μετά την τροποποίηση της § 3 του άρθρου 632 ΚΠολΔ δεν γίνεται πλέον διάκριση της διαδικασίας, που θα ακολουθηθεί, με κριτήριο την απαίτηση για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, αλλά ούτε καθιερώνεται ρητά ειδική διαδικασία για την εισαγωγή και εκδίκαση της ανακοπής, δεδομένου ότι αν ο νομοθέτης ήθελε να είναι αυτή των πιστωτικών τίτλων θα παρέπεμπε στο σύνολο των σχετικών διατάξεων και όχι μόνο σε εκείνη του άρθρου 643 ΚΠολΔ (ενώ παράλληλα δεν τροποποιεί και εκείνη του άρθρου 635 του ίδιου Κώδικα, όπου ρητά αναφέρονται οι διαφορές που μπορούν να εκδικαστούν με τη διαδικασία των πιστωτικών τίτλων), εφαρμόζεται κατ' αρχήν η τακτική διαδικασία ή η προβλεπόμενη από τη φύση της απαίτησης ειδική διαδικασία, με τις αποκλίσεις όμως που εισάγονται από το πλέγμα των διατάξεων των άρθρων 591 § 1 εδ. α , 632 § 2, 643, 649 και 650 ΚΠολΔ. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το γεγονός της συνεφαρμογής στην ανακοπή του άρθρου, 632 ΚΠολΔ και των γενικών διατάξεων για τις ανακοπές των άρθρων 588 έως 585 ΚΠολΔ, όπου επίσης καθιερώνεται κατ' αρχήν για την εκδίκασή τους η τακτική διαδικασία, εκτός αν βάσει ειδικών διατάξεων ορίζεται η τήρηση ειδικής διαδικασίας (βλ. το ανωτέρω έγγραφο του ΤριμΣυμβΔιοικΕιρΑΘ). Επιχείρημα υπέρ της γνώμης αυτής μπορεί να συναχθεί και από την αντίστοιχη ανακοπή κατά της εκτέλεσης, κατά το άρθρο 933 ΚΠολΔ, η οποία, παρά την απουσία ρητής ρύθμισης, υπάγεται, όπως γίνεται δεκτό, κατ' αρχήν στην τακτική διαδικασία, εκτός και αν για τη διάγνωση της αξίωσης, για την οποία επισπεύδεται η εκτέλεση, εφαρμόζεται ειδική διαδικασία, οπότε αυτή ακολουθείται και για την εκδίκαση της ανακοπής (Π. Αρβανιτάκης, ό.π., § XII.Δ, σ. 348). Παράλληλα επισημαίνεται (βλ. το ανωτέρω έγγραφο του ΤριμΣυμβΔιοικΕιρΑΘ), ότι με την υιοθέτηση της συγκεκριμένης άποψης εξυπηρετείται και ο σκοπός του νομοθέτη για κοινή δικονομική αντιμετώπιση των ανακοπών κατά διαταγής πληρωμής και εκείνης κατά της εκτέλεσης, όπου επίσης κατά την εκδίκαση της ακολουθείται η ίδια διάκριση, αφού με το άρθρο 19 του ν. 4055/2012 προστέθηκε στο άρθρο 937 ΚΠολΔ και τρίτη παράγραφος, ομοίου περιεχομένου με εκείνη του εδ. β' της § 2 άρθρου 632 ΚΠολΔ (βλ. για την παραπάνω άποψη το ως άνω έγγραφο του ΤριμΣυμβΔιοικΕιρΑΘ). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠολΔ περισσότερες απαιτήσεις του ίδιου ενάγοντος κατά του ίδιου εναγομένου, οι οποίες πηγάζουν από την ίδια ή διαφορετική αιτία, αφορούν τον ίδιο ή διαφορετικό λόγο, μπορούν να ενωθούν στο ίδιο δικόγραφο της αγωγής: α) αν δεν είναι αντιφατικές μεταξύ τους, β) αν στο σύνολο τους υπάγονται λόγω ποσού στο δικαστήριο που εισάγονται, γ) αν υπάγονται στο ίδιο είδος διαδικασίας και ε) αν η σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει σύγχυση.

Από το προσκομιζόμενο αντίγραφο του δικογράφου της ανακοπής, με την επισυναπτόμενη σ' αυτό έκθεση κατάθεσης δικογράφου, προκύπτει ότι το δικόγραφο της ανακοπής κατέθεσε στο παρόν Δικαστήριο στις 20-3-2013 ο υπογράφων την ανακοπή πληρεξούσιος δικηγόρος των ανακοπτούσων Νικόλαος Καραμανλής, στην δε πράξη καταθέσεως δικογράφου επισυνάπτεται πράξη ορισμού συζήτησης, κατά την οποία η συζήτηση της ανακοπής ορίστηκε για την παρούσα δικάσιμο. Κατά συνέπεια αποδεικνύεται ότι η παρούσα συζήτηση έγινε με επιμέλεια των ανακοπτούσων, οπότε αφού αυτές δεν εμφανίστηκαν κατά την

εκφώνηση της υπόθεσης στη σειρά της θα πρέπει να δικασθούν ερήμην, η συζήτηση όμως, θα πρέπει να συνεχισθεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (632, 933, 649 ΚΠολΔ).

Με την κρινόμενη ανακοπή οι ανακόπτουσες, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν, ζητούν την ακύρωση της υπ' αριθμ. 3659/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε σε βάρος τους βάσει απαίτησης 620,52 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, προερχόμενη από οφειλή κοινοχρήστων, καθώς και την ακύρωση της από 20-2-2013 επιταγής προς πληρωμή, που είναι γραμμένη κάτω από το ακριβές επικυρωμένο φωτοαντίγραφο α' απογράφου εκτελεστού αυτής.

Οι ανακόπτουσες, στο δικόγραφο της υπό κρίση ανακοπής, σωρεύουν, αφενός μεν την ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ, αφετέρου δε την ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ. Η σωρευση αυτή είναι επιτρεπτή, διότι οι ανακοπές αυτές υπάγονται στην καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδιότητα του παρόντος Δικαστηρίου, στο αυτό είδος διαδικασίας, η οποία είναι αυτή των μισθωτικών διαφορών, σύμφωνα και με τα εκτεθέντα στην παραπάνω μείζονα σκέψη, εφόσον η βασική απαίτηση, εφ' ης εκδόθηκε η με αριθμ. 3659/2013 διαταγής πληρωμής, αφορά οφειλή από καθυστερούμενα κοινόχρηστα, εν τέλει δε ησυνεκδικασή τους, δεν επιφέρει σύγχυση, δηλαδή εν προκειμένω, συντρέχουν οι εκ του άρθρου 218 παρ. 1 ΚΠολΔ, επιβαλλόμενες προϋποθέσεις για τη σωρευση τους. Ωστόσο δεν αποδεικνύεται ότι η ανακοπή με τα σωρευόμενα αιτήματα της έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθ. 632, 934 ΚΠολΔ) από τις έχουσες το βάρος απόδειξης ανακόπτουσες, καθόσον με δεδομένη την απουσία των τελευταίων δεν προσκομίζεται η οικεία έκθεση επίδοσης, από την οποία να προκύπτει ο χρόνος που επιδόθηκε η ανακοπή στον καθ' ου η ανακοπή, ενώ ούτε ο τελευταίος επικαλείται, ούτε και προσκομίζει σχετική έκθεση επίδοσης της υπό κρίση ανακοπής προς αυτόν. Επομένως, μετά από αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου, θα πρέπει να απορριφθεί η ανακοπή ως απαράδεκτη, να επικυρωθεί η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής και να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη του καθ' ου η ανακοπή σε βάρος των ανακοπτούσων λόγω της ήττας τους (άρθρο 176 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, πρέπει να ορισθεί κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας το νόμιμο παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας εκ μέρους των ερημοδικαζόμενων ανακοπτούσων κατ' άρθ. 653, 505 παρ. 2 ΚΠολΔ μόνο κατά της ανακοπής κατά της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, καθόσον για τη σωρευόμενη ανακοπή κατά της 20-2-2013 επιταγής προς πληρωμή δεν επιτρέπεται ανακοπή ερημοδικίας (937 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Δικάζει ερήμην των ανακοπτούσων την υπό κρίση ανακοπή στην οποία σωρεύεται ανακοπή κατά της υπ' αριθμ. 3659/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου και ανακοπή κατά της από 20-2-2013 επιταγής προς πληρωμή, που είναι γραμμένη κάτω από το ακριβές επικυρωμένο φωτοαντίγραφο α' απογράφου εκτελεστού αυτής.
- Ορίζει το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της ανακοπής κατά της υπ' αριθμ. 3659/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου εκ μέρους των ερημοδικαζόμενων ανακοπτούσων στο ποσό των εκατόν πενήντα (150) ευρώ.
- Απορρίπτει την ανακοπή κατά της υπ' αριθμ. 3659/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου.
- Επικυρώνει την υπ' αριθμόν 3659/2013 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου.
- Απορρίπτει την ανακοπή κατά της από 20-2-2013 επιταγής προς πληρωμή, που είναι γραμμένη κάτω από το ακριβές επικυρωμένο φωτοαντίγραφο α' απογράφου εκτελεστού της με αριθμ. 3659/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου.

- Επιβάλλει σε βάρος των ανακοπτούσων τη δικαστική δαπάνη του καθ' ου η ανακοπή την οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

- Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα στις 23.1.15 στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ